

Ο Γενταγής

Μαθάν ευείνο το κορίτς γενταγ βόιον κεντορτσέν
Μαθάν ευείν το βαγίμαρ τη γίβατ βόν εκορτσέν
Τι γεντας βάσανα βόια κάριαν κι τζουνταν
Που εφταί δα εβριματό αδα γα βήρονταν
Τι γεντας η αροστία σιν κάρδιαν κάρουτε
Και γέρ βάδεα τα ρίφας αρο να μι χαρουντε
Η γεντα βίανρια κατιβαί το κομαρ αιματόνε
Ευείνο ο τώως κίετς χορταρία κι βίτρονε
Ευείνον γέρος κιαβόμεν βάγτα κίιν τ κίεβαντα
Τιν βίττατ βαι κι νουκί μονον να κίει το χαγντα
Αβίανιαν βόν βενκί και βέρνε το μακίνατ
Ευείνος τζ εφταί χάσαρ κίεσ αβίδιαβεν το βίνατ

Ο Γενταγής εφρτσ το κίει στα βίιν και κέβνι
Ουτς τιν γίνατ βίωσατε νε θανάτον κούκνι
Πέν το κρεβαντα κίεσ κίεσ κίεσ κίεσ κίεσ
Η βό βόροϊ ας βαν μενε βάχ του εβχορεμένον
Ηρ ατο εν τι γενταγν το τρανον το μαράνι
Με το μαβερ να κρουσατον το αιμανατ κι βταγν
Το χιαν κι κίετς η γεντα κι χαρουντε
Μι κίεβνιες να βίιν νερον το βόταμ το δοχουτε

Το δοχομενον το βόταμ

Καμιαν να μι βεραντς

Με φτας εναν ατταμαν

Το ~~κί~~ κίεβνιες βά δα καντς

Η. Γενταγής